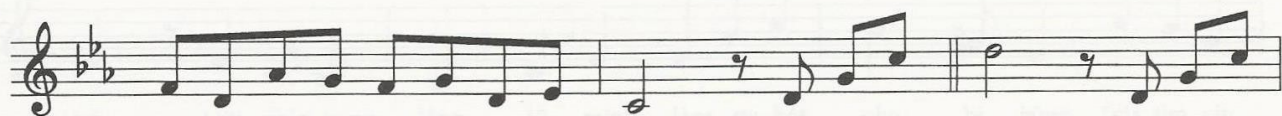

CHÀNG THI SĨ LÍNH VÀ HẦM CHỨA XÁC

Hà Thúc Sinh

Kể--nhanh vữa

Chàng ngồi như thế Từng chiều bóng xế Một hầm ô
uế Chàng lắng tai nghe Chàng lắng tai nghe Tưởng chừng đầu thai Vào một thế
giới Làm bằng thịt hôi và máu xương tôi tả máu xương ôi. Người cùi rên
xiết Người điên la hét Mặc người gục chết ngực vỡ cơn hen cùm vẫn đeo
chân Còn thì lặng câm Người là bộ xương Chỉ còn hàm

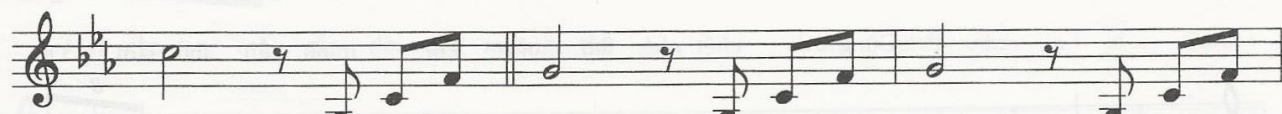
răng là sống hung hăng giữa mùa khát thèm Dù chàng đã biết Đường tơ sương

khói Là làn ranh giới người với heo treo một miếng ăn thôi Và chàng cũng

biết Giặc kia không giết Bằng dao bén ngọt mà giết lâu năm bằng nỗi bi

thương Chẳng còn chi nữa Dù một vắn thơ Dù một người

nữ được thấy trong mơ chàng sĩ quan xưa Một lần thức giấc Một người bật

khóc Vì chàng nằm mơ mình giết anh em cướp phần khoai hà ./.

HTS -- Tuổi Máu 78